

Sygn. akt I NSP 355/22

POSTANOWIENIE

Dnia 5 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Przesławski

w sprawie ze skargi M. J.

na przewlekłość postępowania

w przedmiocie wniosku skarżącego o wyłączenie od orzekania sędziów od rozpoznania sprawy oznaczonej sygnaturą akt I NSP 355/22

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 5 grudnia 2022 r.,

odrzuca wniosek.

UZASADNIENIE

Działający w imieniu skarżącego M. J., adw. A. N., pismem datowanym na 13 października 2022 r. wywiódł do Sądu Najwyższego skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn. I S 337/21. W tak sformułowanym żądaniu zawarł także wniosek ewentualny o wyłączenie określonej przez skarżącego grupy sędziów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek skarżącego należało odrzucić z uwagi na jego niedopuszczalność.

Wywiedziony w niniejszej sprawie wniosek o wyłączenie obarczony jest wadą o charakterze konstrukcyjnym. Ze swej istoty datowany na 13 października 2022 r. wniosek o wyłączenie sędziów ma charakter abstrakcyjny i hipotetyczny. Składający go bowiem nie był w stanie nadać mu przymiotu konkretnego,

z uwagi na to, że złożony on został wraz ze skargą inicjującą postępowanie w Sądzie Najwyższym.

Jest on zatem procesowo bezskuteczny, ponieważ został skierowany wobec grupy sędziów, którzy z uwagi na pełnienie urzędu w Sądzie Najwyższym, jedynie potencjalnie mogą zostać wyznaczeni do rozpoznania danej sprawy. Przypomnieć należy, że wniosek o wyłączenie sędziego ma więc z samej swej istoty charakter zindywidualizowany w ujęciu podmiotowym (postanowienie Sądu Najwyższego z 20 kwietnia 2022 r., I NKRS 12/22), jak i skonkretyzowany w znaczeniu przedmiotowym (postanowienie Sądu Najwyższego z 19 czerwca 2019 r., I NSPO 2/19). Wnioski, które nie spełniają tych wymogów, a więc wnioski abstrakcyjne, są niedopuszczalne. Takie stanowisko jest wyraźnie prezentowane w orzecznictwie Sądu Najwyższego (uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 26 lipca 2019 r., I NOZP 1/19).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.